

[Elias Lauf.]

hjælpe præsten, men det er næsten uigen-nemfærligt og upraktisk. For det første er rejsebådene som regel optaget i forvejen, og for det andet vurderer andre måske til-med ikke kirkens arbejde som særlig vigtigt. Så står man dér og kan ikke skaffe rejse-fartøj, hvis man ikke vil henvende sig til private om at låne deres små fiskerbåde, som er alt andet end behagelige at rejse i på en længere rejse. Her er også et problem, som den grønlandske kirke har kæmpet med i mange år. Det er nødvendigt, at præsterne får deres egne forsvarlige rejse-både til at besøge deres embedsrejser med i deres store distrikter.

Derfor vil jeg henstille, at der vises mere forståelse fra bevillingsmyndighedernes side over for ansøgninger om kirkelige anlægs-arbejder, så at lovgivningen ikke svækker kirkens muligheder i Grønland.

Alfred Jensen: Jeg vil her ved tredje behandling gentage min besværing over den måde, hvorpå finanslovsforslaget be-handles i folketinget.

Vi finder, at det er urimeligt, at de forslag til ændringer, ministerierne fremsender, først kommer til tingets kundskab så sent som nogle få dage før finanslovsforslaget skal færdigbehandles. Det er helt urimeligt, at ændringsforslagene ikke fremsendes på et så tidligt tidspunkt, at de for hovedpartens vedkommende kan blive drøftet allerede ved anden behandling, den behandling, der skal finde sted, og som også finder sted, idet finanslovsforslaget sættes til anden behan-dling her i tinget; reelt er der imidlertid ikke nogen anden behandling af finanslovsfor-slaget. Der kommer en beskeden betænk-ning, ikke beskeden af omfang, men beske-den med hensyn til det, den oplyser an-gående mulige ændringer i finanslovsfor-slaget. Der kommer en mundtlig beretning, men også den er meget sparsom, og nogen egentlig debat om de ændringer, finanslov-forslaget vil komme til at undergå, finder ikke sted. Vi mener, at den tradition, der her er opstået, og som der måske kan have været en reel begrundelse for under krigen og i efterkrigstiden, ikke bør fortsættes, men at man for fremtiden bør tilrettelægge arbejdet sådan, at anden behandling af finanslovsforslaget foregår på en anden

måde, og at ændringsforslagene fremkommer så tidligt, at man kan få et virkeligt over-blik over de ændringer, finanslovsforslaget vil komme til at undergå. Jeg har beklaget mig over, at man ikke får mulighed for at tage stilling til de enkelte paragraffer på baggrund af de ændringer, der sker. Jeg har også beklaget mig over, at man ikke har mulighed for selv at danne sig et skøn over, hvilke ændringer der sker i finanslovsfor-slaget. Jeg takker naturligvis for alle de oplysninger, der gives her fra talerstolen af finansudvalgets ærede ordfører; de er naturligvis oplysende. Men det forekommer os, at det ikke er tilstrækkeligt. Vi må på et tidligere tidspunkt have linjerne trukket op på en sådan måde, at hvert enkelt med-lem her i tinget er i stand til at danne sig et skøn, og således at de grupper, der ikke er repræsenteret i finansudvalget, får en fair chance for at tage en mere dybtgående stilling til ændringsforslagene og betænk-ningen, end de kan nu.

Dernæst til selve finanslovsforslaget. Siden Danmark tilsluttede sig NATO-politikken, har kommunisterne stemt imod finanslov-forslaget. Vi har gjort det, fordi vi har den opfattelse, at finansloven er udtryk for landets politik, idet den jo er lovenes lov og altså er rammen om den praktiske, økonomiske og administrative virksomhed, der skal føres i det kommende år. Vi er ikke indforstået med NATO-politikken. Vi har i vor argumentation påvist, at oprustningen er en følge af NATO-politikken, og at den betyder stigende byrder dels for dem, der skal aftjene deres værnepligt, dels i skatte-mæssig henseende, ligesom den også har andre virkninger af økonomisk art og der-ved medfører øgede byrder for hele befolk-ningen. Dertil kommer, at disse ofre, som befolkningen må bringe, ikke har tjent til at fremme afspændingen eller til at fremme fredens og den danske nations sikring. Man kan tværtimod fastslå, at det har bidraget til at holde den kolde krig i live og været med til at lægge pres på oprustningerne i den ganske verden. Hertil kommer de øko-nomiske og handelsmæssige bindinger, som er en følge af denne politik, og som også har indvirket på landets økonomiske forhold. Vi har den ene gang efter den anden påvist det urimelige og skadelige ved denne bin-ding til enkelte vesteuropæiske og vestlige